

A FELÉBRESZTETT HIT

2014. május 11.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott nyers szövege belső használatra –

A szentek örvendeznek ma Tebenned, mert oly sok jót, és hatalmas dolgokat cselekszel velünk Uram, elbeszélhetetlenek ezek. Köszönjük a jóságodat, az irgalmadat és a kegyelmedet felettünk a Jézus nevében. Ámen.

Ünneplőbe van a szívünk öltöztetve a mai napon. Köszönöm szépen, hogy eljöttetek. Köszöntsük egymást egy szerető öleléssel. Szeretettel köszöntjük az újakat, akik ma jöttek először. Az Úr kegyelméből vagyunk most együtt, az Ő kegyelme gyűjtött minket egybe. Köszönjük, hogy az Úr megadta a kegyelmet, hogy ma itt lehetünk, hogy együtt lehetünk.

Az Úr jóságai kibeszélhetetlenek, ugyanis azt a kegyelmet is megkaptuk Istentől, hogy van egy elektromos zongoránk, méghozzá nem is akármilyen: Roland márkájú és ma ezt hallhattátok Bíró Lally gyönyörű szolgálatában. A legújabb zongoránk az Úr ajándéka a gyülekezet számára. Az Ő kegyelméből van.

Azt is kidolgozta az Úr, hogy ne kelljen egy óriási versenyzongorát tologatnunk ezen a kevés helyen. Ilyen kicsi méretben, elektromos formában kaptuk meg, és senki nem venné észre, hogy nem akusztikus zongora szól, hanem klasszikus zongora. Az Úr jósága ez.

A ti adományaitok által, a ti magotok, adományotok benne van az Úr kegyelméből. Az Úr dicsőségére lesz minden alkalommal. Gyönyörűen szól, köszönjük Istennek. Nagy-nagy öröm az, hogy építi a házat az Úr. Mindig megörvendeztet minket újabb és újabb dolgokkal.

A mai napon úgy voltam, mint az az agglegény, aki mikor reggel fölkel, azt mondja az édesanyjának, hogy: mama, nem akarok ma gyülekezetbe menni. (A régiek ismerik talán ezt a viccet.) Azt mondja erre az édesanyja, hogy de kisfiam, el kell menned a gyülekezetbe. De mama, nem akarok menni a gyülekezetbe! Győzködi az anyja, hogy de kisfiam, mindenképpen el kell menned ma a gyülekezetbe.

Ilyen küzdelemben voltam én is ma reggel. Kinéztem, hogy milyen idő van, ráadásul egyedül vagyok itt a párom nélkül. Mondtam: Uram, nem akarok ma elmenni a gyülekezetbe. – Erre az édesanya azt feleli, hogy de fiam, hát te vagy a pásztor. El kell menned ma a gyülekezetbe. Így állok ma előttetek. Ma mindenképpen el kellett jönnöm a gyülekezetbe.

Köszönöm, hogy itt lehetek, habár nem szeretek egymagamban itt állni, mert a drága, szerető társam és a mindannyiunk gyönyörűsége felkent apostola ma nincs velünk, mert Izraelbe ment. Nekem nem könnyű itt magamban állni, mert nem ez a megszokott felállás, hogy csak én szolgállok, hanem ketten együtt vagyunk itt az Úrban mindig.

Ez nekem nem a kedvenc megállásom itt, de az Úrért megteszem. Ti biztos könyörögtetek azért, hogy én ma kapjak kiejtést. Azt megköszönöm nektek, és mivel ti imádkoztatok értem,

ma megállom a helyem. Az Úr kegyelme ez és tudom, hogy hamarosan itt lesz közöttünk a drága apostolunk, Jim Sanders. Hétfőhöz egy hétre megérkezik.

Izraelbe kellett mennie. Imakörrel akart utazni, de mivel nem voltak jelentkezők – neki viszont mindenképpen mennie kellett az ima kötelezettségével –, úgy határoztunk, hogy én az imakörrel itt maradok, ő pedig Izraelben becsatlakozik, és óriási imádságaink vannak így. Elmondjuk a köteles részünket Izraelért is. Izraelért mindig ott állunk a trón előtt.

Ez a mai nap egy ilyen esős reggel. Köszönöm, hogy eljöttetek. Ahogy engem megkísértett ez a gondolat, akkor biztos, hogy nálatok is felébredt a gondolat, hogy hát ma inkább otthon maradnék. Mégis eljöttetek, legyőzve ezt a kísértést.

Nagyon köszönöm Istennek a buzgóságot a szíveteken, és azt, hogy ma itt vagytok, és egybe lehetünk az Úrban. Az Úrban összegyülekezni gyönyörűséges, mert az Ő kegyelme kiárad, és így egységbe leszünk és az Ő ajándékai, az Ő olaja kiöntetik ránk.

Isten rendelte el a Gyülekezetet. Az Ő elgondolása volt az, hogy gyülekezeti Testet szerkeszt egybe, és abban mi tagok vagyunk egyenként. Mindenkinek megvan a maga helye. Amikor bejövünk a gyülekezetbe, akkor *hozunk valamit* mindannyian, egyenként. Hozzuk a *drága olajt* magunkkal. Hozzuk az *örömet* a szívünkben, hozzuk a *hitet* a szívünkben. Így egybegyülekezve, ahogy írja az Ige, hogy: mindenkinek van egy zsoltára, egy kijelentése, nyelve, magyarázata – egymás épülésére legyenek ezek.

Valóban mindannyian hozunk valamit magunkkal. Nemcsak nézelődni jövünk be a gyülekezetbe. Ugye? Hanem azért jövünk be, mert tudjuk, hogy az Úr ide elrendelt minket és itt lüktetnünk kell. Élő kövekként mindannyiunknak *van egy részünk*.

Szolgálunk a gyülekezetben, és ha nem vesszük ki a részünket azon a helyen, ahová az Úr rendelt minket, akkor az Urat fosztjuk meg az Ő teljességétől. Mert azt tudnod kell, hogy nélküled a krisztusi Test nem teljes. Mert te is tagja vagy. Ha így tekintünk rá, akkor egy kis *felelősségünk* is van, hogy ott kell lennünk a gyülekezetben.

Egyrészt az Ige a tanítja, hogy *teljesedjünk* be az Ő teljességével. Ne maradjon egy parányi hely sem az ellenségnek, sem az ő gondolatainak. Másrészt az Úr teljessége nem tökéletes nélküled. Ha nem vagy a *helyeden*, akkor az Úr teljességének van egy kis hiánya.

Az a pont, ahol neked kellene elfoglalni a helyed és végezni a munkád, és működtetni a hitedet, s elvégezni az imádságaidat, ott hiány van, ott űr van. Ha ebbe az ember belegondol, akkor szorgalmasabban jár a gyülekezetbe és keresi, hogy hol van a helye, és mit kell elvégeznie. Jobban eljár az imakörökre és elvégzi a feladatait, amit az Úr rászabott. Ez feljött ma reggel a szívemben és gondoltam, hogy bátorítalak benneteket, hogy jól döntöttetek, mert itt vagytok ma.

Minden alkalommal megköszönjük, hogy a Gyülekezet teljes és a gyülekezetbe járók felépülnek és imádkozunk értetek rendszeresen. Az Úrnak gondja van rátok és *megöntöz* benneteket. Nem elfecsérelt órák, amikor valaki gyülekezetbe jár. Az Úr itt megöntöz és felépít minket. Ma jól döntöttél és örülök annak, hogy itt vagy.

Az izraeli utunkról talán annyit, hogy most van lehetőségem elmondani a dátumot, és itt van a szervezőnk is. Kérem Szemenkár Györgyöt, álljon fel! Az ő szívére helyezte az Úr a szervezést. Október 28-tól november 4-ig tart ez az út. Körülbelül 50 főre tervezitek, és előre kell jelentkezni. A részletek nálad vannak és valószínűleg az eddigi legjobb szervezés lesz.

Nagyon-nagy gondossággal, előretekintéssel szervezitek az utat. Az idegenvezetőkből kiválasztottátok az eddigi legjobbat. A legjobb program állt elő. Ha valaki eddig úgy gondolta, hogy

– ugyan volt már Izraelben – de újra szívesen elmenne, és van lehetősége is rá, akkor nagyon köszönöm a jelentkezéseket. Előre tegyék meg a feliratkozást. 50 fős lesz a csoport.

Hányan szeretitek az Úr Jézust, azt szeretném látni? Ez engem nagyon buzdít, hogy ti is érzitek a szíveteken ezt a *szeretetet*, amit Tőle kaptunk. Az ott jelen van és buzgólkodik és *lűktet* a szívünkön. Dicsekszünk ezzel a szeretettel, hiszen Tőle kaptuk.

Mondja az Ige, hogy mid van, amit nem Tőle kaptál? Ha úgy kaptad, akkor miért dicsekszel vele? De azért az Úr dolgaival szabad dicsekedni. Ez az Ő lénye, ami átjár, biztat és bátorít minket. Ez lenyűgöző ebben a világban. Mi tudjuk, hogy nem vagyunk egyedül, és nem vagyunk magunkra hagyva. Ez gyönyörűség.

A *felébresztett hit* – azt hiszem, hogy erről kell nekem is hallanom. Nekem szükségem van rá, hogy átgondoljak dolgokat a hittel kapcsolatban; hogy hogyan lehet *hatékonyabban* élni a hitéletünket? Nektek is jól fog esni, ha hallotok róla.

Engedjétek meg, hogy elmondjam nektek, hogy bennünk *kincsek* vannak elrejtve, amit az Úrtól kaptunk. Ezek olyan kincsek, olyan rejtett kincsek, melyek szemmel nem láthatóak. Az Úr izgatottan várja, hogy ezek *felébredjenek* a szívünkön, illetve, hogy mi ráébredjünk arra, hogy mi is van bennünk. Mert amíg nem veszünk tudomást róla, addig úgy élünk, mintha az nem is lenne ott.

A láthatatlan birodalomból *előszólitani* dolgokat a láthatóba, a legizgalmasabb keresztény élet. Isten *adta* hozzá a hitet. A hitet adta hozzá, hogy a *hittel megragadjuk* azokat, és a látható birodalomba *megszüljük* őket. A hitünk legtöbbször szunnyadó formában van. Ha szunnyadó a hitünk – ha létezik a szunnyadó hit –, akkor kell léteznie a *felébresztett hitnek* is.

Amikor *ráébredünk* és világosságot kapunk, akkor elkezdjük *működésbe* hozni azt, ami bennünk van. Ilyenkor kezd egy örömteljes izgalomba jönni az ember szíve. Az *arcunkra* van írva, amikor hitben vagyunk. Mert amikor az ember hitben jár, akkor az egy kiolthatatlan szellemi örömmel teljes *izgalmat* bocsát az egész lényünkre. Elvárás van bennünk. Ez egy elvárással teljes, örömteljes, izgalommal teljes állapot az ember szívének, amikor valamivel kapcsoltságban hitben van.

Ha te is elhoztad magaddal ezt az élő, lűktető hitet, amit Isten nagy örömmel lát, mikor az munkálkodik bennünk, akkor hozzá tudod tenni ahhoz, amit Isten akar végezni.

Isten csak *hit által* tud munkálkodni. Nincs más Isten számára a földön. Csak hit által tud cselekedni. A hitünket *gondozni* és erre *ráébredni* igen fontos dolog, ebben a jelen pillanatban. Az *utolsó óra* munkásai vagyunk.

Jézus elhívott a szőlőskertjébe, és ahogy az idő telik, még nagyobb izgalomba kerül a szívünk akkor, ha meggondoljuk, hogy az utolsó-utolsó pillanatokban vett fel minket az Úr a szőlőskertjébe, hogy munkálkodjunk.

És ugyanazt a jutalmat fogjuk kapni, mint aki ötven éve végzi hűségesen a szolgálatát. Ez egy löketet ad az embernek. Ha ma jöttél be a királyságba, akkor is megtaláltad a helyed, és van mit tenni. A jutalmad pedig ugyanaz lesz érte.

A rejtett *kincsek*, amik bennünk vannak – mint Istennek a szeretete, az öröme, a hite –, ezek mind *megadattak* nekünk. Bennünk vannak, a szív hordozza ezeket. Az új teremtes hordozza ezeket. Itt belül vannak. Mivel ezeket az Úr ránk bízta, kezdeni kell velük valamit.

Ebben a gondokkal és bajokkal teljes világban, amiben élünk, mindenhol csak a problémák köszöntenek ránk. Gondokkal, nyomorúságos helyzetekkel találkozunk.

Amit az Úr ránk bízott, az egy *biztos* dolog. Annak győznie kell ebben a világban, mert Isten nem ad olyan dolgokat, amiben Ő maga bizonytalan lenne. Ha a hit nem tudna sikerre jutni itt, ebben a világban, akkor Isten nem várná el tőlünk, hogy *győzelemben* járjunk.

A mi hitünknek 100%-os biztonsággal *működni* kell. Erre kell ráébrednünk. Az egy tuti dolog az életünkben, ha ráébredünk a hitünkre, és megtanulunk vele együtt működni. Mert a *hit legyőzte a világot*. Jézusról azt is megtanuljuk, hogy a legjobbat a legvégére tartogatja.

A kánaai menyegzőn történt; mikor elfogyott a menyegzőn a bor, Jézushoz vitték a vizet, és Jézus borra változtatta. És mindenki elcsodálkozott, hogy a legjobb bor a legvégén kerül elő. Nahát így vagyunk mi; az Úr kiválasztott minket ebben az utolsó órában. A legjobbat választotta az utolsó órában. Így tekints magadra.

A legjobb munkásait hívta el ebben az utolsó órában. Ha Isten *elhívott* minket erre a munkára, a reménytelennek tűnő sok-sok helyzetre, ahol állunk, akkor minden nehézséggel szemben meg is *erősített* téged, hogy meg tudj benne állni.

És nemcsak megerősített, hanem *felkent* téged. Ebben a felkenetésben benne vannak az Ő képességei. Amikor azt mondja valaki, hogy te felkent vagy, akkor tulajdonképpen arról beszél, hogy az Ő képességeit adta neked, hogy abban a kenetben azt pontosan úgy meg tudod cselekedni, mintha Ő maga járna itt a földön, és Ő tenné meg. Ezt jelenti a felkenetés.

Te magad nem tudod meggyógyítani a betegeket, bármennyire sajnálsz a másikat. Magunktól nem tudunk egy legyet sem előbbre vinni. De az Úr felkenetésében, ha az Ő kenete van rajtunk, ha az Ő Szelleme van rajtunk, akkor csak annyit kell tennünk, hogy a kezünket a betegekre tesszük, és ím; azok meggyógyulnak. Mi végezte el? Az Úr kenete. Vagyis a *felkenetésben* benne vannak az Ő *képességei*. Ezért tudod úgy megtenni, mintha Ő tette volna és ezért garantált számunkra a győzelem. A kenetben.

Isten garantálja, hogyha ezen az úton mész és azokat a kincseket, amik benned vannak, használod, és nem rejtéd el, akkor teljes győzelemre jutsz. Minden nehézség, minden ellenség felett *hatalmat* és *győzelmet* adott neked. S az úton, miközben mész, Ő azt mondja, hogy *ne félj, mert én, megsegítelek*. Ezt hallanunk kell végig, míg megyünk ezen az úton.

Ennek ott kell lennie a fülünkben. Vissza kell, hogy csengjen. Tudnunk kell, hogy nem magunk megyünk. *Nem egyedül haladunk az úton*. Az Ésaías könyvében van egy rész, ami nagyon kedves nekem. Isten szól így hozzád, személyesen mondja:

ÉSAIÁS 41,10–13.

10. Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbjával támogatlak.

Vagyis nem a te erőddel kell menned az úton. Amikor erőtlennek érzed magad, tudnod kell, hogy mindig van *segítség* a számodra, mert Ő megsegít. És van itt még valami, amit nagyon kell látni a keresztényeknek. Azt írja, hogy az Ő *igazsága jobbjával* támogat téged. Ez kulcs a keresztények számára. Hogy mit is jelent ez, hogy: az Ő igazsága jobbjával támogat minket?

ÉSAIÁS 41,11–13.

11. Ímé, megszégyenülnek és meggyaláztatnak, akik fölgerjednek ellened, – garantált, mert le van írva – semmivé lesznek és elvesznek, akik veled perlekednek.

Vannak olyanok, akik *ellenünk fordulnak*? Meg van írva, mi lesz a végük. Nem találod őket, csak *tarts ki hitben*. Elvesznek, semmivé lesznek. Olyan lesz, mintha nem is lettek volna veled szemben. Tudod, a kígyókon és skorpiókon tapodni...

Azt az ígéretet kaptuk, hogy kígyókon és skorpiókon tudunk tapodni. Erről a tapodásról volt egy szellemi álmom, és nagyon tanulságos. Ezért egy mondatban elmondom nektek, hogy mi a lényege, amikor *megtapossuk* őket a krisztusi Testben.

Álmomban volt, hogy az Úr szólt hozzám és azt mondta, hogy keljek föl, mert az ágyam alatt van egy kígyó, s felkeltem. Benéztem az ágyam alá, és valóban ott tekergett egy szörnyű kinézetű, minden gonosszággal teljes hüllő lény.

Ahogy észrevettem, hogy ott van, elkezdett felém tekeregni. Amint közeledett, láttam, hogy veszélyhelyzetben vagyok, és tennem kell valamit. Az Úr mondta, hogy: taposs rá! Mondtam: Uram, annyira undorító, hogy nem fogok rátaposni. Mezítláb voltam, az ágyból keltem ki. Hogyan taposnék rá? Mondta az Úr: *taposd meg!*

Ahogy megcselekedtem az Úr bátorítására – minden erőmet össze kellett szedni, mert annyira, de annyira visszataszító volt a helyzet – és elkezdtem taposni, úgy tűnt el a lábam alatt nyomtalanul. Egyszerűen *eltűnt*, anyagtalaná vált. Többé nem létezett. Ezért bátorít titeket az Ige, hogy nem lesznek többé, elvesznek. Megtapostad őket. Hatalommal jártál. Kígyókon és skorpiókon tapodhattok. Csak *meg ne ijedj* tőlük!

12. Keresed őket és meg nem találod a veled versengőket; megsemmisülnek teljesen, – teljesen, nyomtalanul tűnt el – akik téged háborgatnak.

13. Mivel én vagyok Urad, Istened, aki jobb kezedet fogom, – ezt lásd mindig magad előtt – és aki ezt mondom néked: Ne félj, én megsegítelek!

Ez az Úr szava. Azt mondja az Úr, hogy a jobb *kezedet fogom*. Mint amikor egy kisgyermeket vezet a szerető szülő. Hogy vezeti őt, amikor járni tanul? Megfogja a kicsi kezét. Ugye? Úgy vezeti az úton. Így fogja az Úr a te jobb kezedet és *vezet* téged. Mondja, hogy ne félj, mert megsegítelek.

Nem jöhet olyan az úton, hogy azt ne éreznéd, hogy Ő ott van és megsegít és átvezet. Mindig fogod érezni az Ő jelenlétét, mert Ő ezt írta, és ez így igaz. Jobb kezedet fogom, és ezt mondom neked: ne félj, én, megsegítelek.

Ez kell, hogy bátorítson bennünket. Akármin kell keresztülmennünk. Van valaki, aki fogja a kezünket. Nem vagyunk ott egyedül. Aki fogja a te *kezedet*, azaz Úr maga. Még akkor is, ha teljesen egyedül érzed magad, ha teljesen elhagyatottnak érzed magad. A világból kiűzötnék érzed magad, ha mindenki elfordult. Pálnak is volt ilyen. Mindenki elhagyta. Akkor is van egy, aki azt mondja neked, hogy ne félj, én *megsegítelek*, jobb kezedet fogom.

Szeretném, ha ez, mint egy *kép* kialakulna benned, hogy az Úr mindig ott fogja a kezed. Mindig. Ezért soha nem szabad feladnunk. Soha nem szabad feladnunk. Soha nem szabad megrettennünk. Soha nem szabad meghátrálnunk, soha nem szabad feladnunk, mert van egy, aki *fogja a kezed*. Az Úr maga. A drága Úr Jézus kegyelme ez.

Dávid – aki nagyon biztos vagyok benne, hogy belátott a szellemi birodalomba – látta, hogy az Úr mindig ott van az ő jobbján, és fogja a kezét. Ez az *Úr természete*, hogy *nem hagy minket magunkra*. Dávidnak oly sok gyönyörű prófétai látomása volt. Az egyik így van leírva.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,25.

25. Mert Dávid ezt mondja Őröla: Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert Ő nékem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam.

Látod-e ezt? Dávid is látta. Magam előtt *látom* az Urat mindenkor. Ezt nekünk is látnunk kell, hogy nem magunk megyünk az úton. Az Úr – miközben látom magam előtt – fogja a jobb kezem, és Ő vezet engem. Ezért meg nem tántorodunk, soha. Soha. Neked is *látnod* kell.

Nagyon nagy segítség, amikor egy nehézség előtt állunk, és tudjuk, hogy ezen most keresztül kell mennünk. Akkor ott megyünk, de van egy, aki *fogja* a kezéd. Az Úr *Jézus* maga. Megsegít, megerősít, és az igazsága jobbjával támogat.

Nincs reménytelen helyzet az életünkben, nincs olyan, hogy ne jönné megoldás, ha te ebben kiállsz, és kitartasz Jézus nevében. Amikor az Úr azt mondja, hogy az Ő igazsága jobbjával támogat téged, akkor ezt nem szabad alábecsülni. Mert ha ezt kibontjuk és megértjük, akkor ujjongani fog a szívünk.

Az Úr igaz volta ugyanis azt jelenti, hogy amit Ő *kimond*, az *úgy van*. A király szava megáll. Ugye? És Ő a király. Tehát az Úr igaz volta azt jelenti, hogy nem képes hazugságot szólni. Az Ő szája mindig az *igazságot* szólja.

Te az újjászületésnél ezt a *természetet* megkaptad. Az Ő igazsága lett a tiéd. Neked *ajándékozta* az Ő igaz voltát. Ezt jelenti az, hogy te *megigazultál*. Igazzá tett. Olyan igazzá, mint amilyen Ő maga. Az Ő igaz voltának a természetét, és annak a természetnek minden tulajdonságát viseljük, hordozzuk a szellemünkben. Ezt jelenti az *újjászületés*.

Ha az Úr ezen a vasárnapi napon azt mondja, kijelenti, hogy mátol nem vasárnap van, hanem kedd, akkor az egész világegyetem átrendeződik. Az összes csillagállás, az idő elsiftelődik, és attól a pillanattól kezdve kedd van. Te úgy látod, és észre se vetted, hogy annyi idő eltelt. Ez az Ő szava.

Amit Ő *mond*, abban ott van a *teremtő erő*, és az rögtön az *igazság*, ahogy kimondta. Ez a Király szava. A Király szava *megáll*, az *úgy van*. Senki nem mondhat ellent. Az az igazság. A megigazultságunkban ezt a természetet megkaptuk az új teremtésben. Sajnos, nagyon kevés keresztény él vele.

Attól a pillanattól kezdve, hogy én *kimondom* rád, hogy te gyógyult vagy, és *elismerem* a Jézus sebeit feletted minden tünet ellenére, ami kikezdhetette a testedet – mivel a megigazultság szólt az ajkaimról, az Ő természete –, attól a pillanattól kezdve te *gyógyult* vagy. Mert az Ő igazsága támogat engem. Látod-e ezt?

Azt mondta, hogy az igazságom jobbjával támogatlak. Vagyis amit kimondok, azt nem nekem kell megcselekednem, és nem nekem kell bebizonyítani, hogy az *úgy van*. Hanem Ő *garantálta*, hogy ha én a megigazultságot *szólok*, akkor Ő *megcselekszi* azt. Mert az igazsága jobbjával támogat engem. Azt a megigazultság természetét nekem adta. Óriási dolog. Nagyon lényeges dolog.

Időzni kell vele, hogy az emberben belül megérjen [a szívünkkel megértsük], mert ésszel fel nem fogható, hogy mit kaptunk az új teremtésben. A fejünkben soha nem fogjuk

megérteni. Szellemből fog előjönni, ha ott emésztjük és megértjük, időzünk vele, és egyszer csak felébred bennünk ez a természet, hogy: hiszen ez én vagyok.

Én képes vagyok ebben járni. Az én szavam *parancsszó* a szellemi birodalomban. Amit mondok, az megáll. Az úgy van és maga a világot teremtő mindenség Ura áll a jobbomon és támogat benne. Akkor ennek a hitnek tényleg le kellett győzni a világot, mert ez így működik. Minden hitmunkában, amit kijelentünk a megigazultság természete által, az Úr az Ő jobbával fog támogatni téged.

Van két vers a Zsidó levélben. Az egyik versben az Úr kiált. Neked kiáltja:

ZSIDÓ 13,5–6.

5. ... mert Ő mondotta: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled.

Ezt az Úr *kiáltja*, hogy te meghalld. Erre a te szíved *választ* ad. Azt mondja: Az Úr az én segítségem, nem félek. Ember mit árthat nékem? Ez egy párbeszéd, ebben a két versben.

6. Úgyhogy bízást mondjuk: Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat nékem?

Látod-e, hogy az Úr hogyan szól hozzánk, és a mi szívünknek hogyan kell választ adni arra? Az Úr szól, és azt mondja, hogy nem hagylak el. Sem el nem távozom tőled. Ott vagyok és fogom a jobb kezedet. Megigazultságom jobbával támogatlak téged. Erre neked választ kell adni. *Azt mondod erre, hogy az Úr az én segítségem.*

Választ kell rá adni, és meg kell *vallanod*, mert a megigazultság természete így működik, hogy ott bent [a szívünkben] hisszük, és a szánkkal kimondjuk. A szívednek választ kell adni, hogy az Úr az én segítségem, nem félek. Bármilyen jöhet ellenem, nem félek. Bármilyen tervezett az ellenség, nem félek. *Ki kell ejtened*, és választ kell adnod. Nem félek, ember mit árthat nekem? Senki semmit. Mert az Úr a te támogatásod.

Gyönyörű történet van a Bibliában. Amiből azt a tanulságot tudjuk levonni, hogy soha nincs olyan helyzet, hogy túl késő lenne valamire.

Jézusnál nincs ilyen, hogy túl késő. Jézus képes megfordítani a legreménytelenebbnek tűnő helyzeteket is az életünkben. Képes erre, ha hozzá fordulunk.

Ezt fogjuk olvasni. Halljuk az Igét és közben felemelkedik a szívünk. Érezzük, ahogy a szívünk választ ad az Igére? Ez az, amikor a szívünk felemelkedik az Igében, és vigasztalást vesz.

LUKÁCS 7,11–17.

11. És lőn másnap, hogy méne Nain nevű városba; és az Ő tanítványai sokan mentek Ővele, és nagy sokaság.

12. Mikor pedig a város kapujához közelített, ímé egy halottat hoznak valaki, egyetlenegy fiát az anyjának, és az özvegyasszony volt; és a városból nagy sokaság volt ővele.

Nagyon megszorítja a szívünket ez a kép. Gondoljunk bele, mintha ott lennénk, hogy egy özvegyasszony, aki már a férjét elvesztette, és egyetlenegy fia van, s most azt kíséri az utolsó útjára, mert az is meghalt. Teljesen reményvesztett állapot, ugye? Fizikai síkon nincs lehetőség arra, hogy ebből már valami jó előjöjjön. Hol van az én segítségem? Hol van az én Istenem? Teljesen reménytelen mindaddig, amíg Jézus ott meg nem jelenik.

LUKÁCS 7,13–17.

13. És látván őt az Úr, megkönyörüle rajta, – ez az Ő szíve, mikor megkönyörül – és monda néki: Ne sírj.

14. És odamenvén, illeté a koporsót; – megfogta Jézus a koporsót, amiben a halott ifjú volt – a vivők pedig megállának. És monda: Ifjú, néked mondom, kelj föl!

Nem volt még ott az *ideje* annak a halálnak. Jézus szavára, egy érintésére ez a teljesen reménytelennek tűnő helyzet egy szempillantásban megváltozott. Azt olvassuk, hogy felült a megholt. Képzeljük el. Jézus szól neki, hogy kelj fel, és a holt felült és kezdett szólni. Elkezdett beszélni. Mi lehetett az első szava? Ezt nem írja a Biblia.

15. És felült a megholt, és kezdett szólni; és adta őt anyjának.

És Jézus ezt mondta: ímé, itt a te anyád. El tudod-e képzelni azt az ölelést, ami akkor ott volt? Az anya visszakapta azt az egyetlen fiát. A fia ki tudja honnan, mert nem tudni milyen emlékekkel, de valahonnan előjött, újra életben van, és átölelik egymást. Ott voltak könnyek és álmélkodás. Elfogta mindazokat a félelem. A félelem is ott volt.

16. És elfogta mindazokat a félelem, és dicsőítették az Istent, mondván: Nagy próféta támadt miköztünk és: Az Isten meglátogatta az Ő népét.

Ó, hát ezt mondom neked, ha ott lettél volna, te is részt vettél volna ebben a dicsőítésben.

17. És kiméne Őfelőle e hír az egész Júdeába, és a körülötte lévő tartományokba.

Elment a híre, hogy ez a Jézus ezt cselekedte. Ez a Jézus *ma* is, ha kiáltasz hozzá, akkor *ugyanúgy* cselekszik. Ugyanúgy cselekszik. Mi az, ami haldoklik a te életedben? Haldoklik a *házasságod*? Kiálts fel hozzá: Jézus!

Fel kell kiáltani, s ha Ő megjelenik, egy érintésével olyan *megoldást* hoz, hogy álmélkodni fog a világ. Félelem, rettegés, Isten imádat és dicsőítés ébred fel a szívekben, hogy ezt az Isten cselekedte? De fel kell hozzá *kiáltani*!

Vagy más helyzet is lehet. *Gyermekeid* kint vannak a világban, és nem akarnak az Úrról hallani. Kiálts fel ehhez a Jézushoz! Aki, ha megérinti azt a koporsót, egy teljesen reménytelen helyzetet, szempillantásban *életre kelnek* dolgok.

Szempillantásban jöhetnek a megoldások. *Nincs reménytelen* helyzet, ha ismered a Jézust! Ha *ismered*, hogy hogyan kell Őt segítségül hívni, és hogyan kell azt a *hitet*, amit neked adott, kirendelni a világba és használni. Mert Isten egy olyan dolgot adott nekünk, amikor a hitet adta nekünk, ami működik ebben a világban. Hálát adunk Neki!

Soha *nincs késő*, ha Jézussal jársz! Nincs reménytelen helyzet. Reménytelennek *tűnő* helyzet van, de ha *ismered*, hogy hogyan kell bemenni a Szentek Szentjébe, hogyan kell könyörögni, hogyan kell befogadni, hogyan kell hitben járni, akkor *Jézus* minden alkalommal meghozza az Ő cselekedeteit.

Isten *nagy dolgokat* fog cselekedni, ha megtanuljuk elhelyezni, *felhelyezni* az oltárra az életünk dolgait. Vannak olyan helyzetek az életünkben, és az tagadhatatlan, amikor azt mondjuk, hogy Uram, én nem boldogulok veled, szükségem van a segítségedre.

Nyíltan meg kell vallani, hogy saját erőmből nem megy. Küszködtem eleget, de most ott tartok, hogy nincs tovább. *Segíts* nekem! Ekkor *áttörések* jönnek. Isten alig várja, hogy így odafordulj hozzá. Ámulattal fogja mondani mindenki, hogy ezt az Izrael Istene cselekedte.

Elmondom nektek Copeland példáját, mert nagyon tanulságos, és rengetegszer lehet hallani, hogy bizonyosságot tesz. Az ő fiatalkorában nem akart Istenhez fordulni. Világi életet élt, tele adóssággal, rendezetlen élettel. De volt egy *imádkozó édesanyja*, aki szüntelen imádkozott érte. Nap mint nap imádkozott érte.

Jaj, Uram, segítsd meg ezt a gyermeket, mi lesz vele kint a világban! Hogy mennyire voltak igeiek az imádságok, nem tudom. Hogy abban az időszakban Krisztus Teste milyen világosságban járt, hogyan imádkozott, de a *szívéből* imádkozott.

Minden nap imádkozott a fiáért, de abszolút nem látta a változást. Az ember ilyenkor elkeseredik. Ugyanúgy éjszaka járt haza a fia, és hallani nem akart az Úr dolgairól mindaddig, amíg egy napon édesanya azt mondta: Uram, imádkoztam ezért a fiúért már eleget!

Összezsapta a Bibliáját, ledobta az asztalra, és azt mondta: mostantól ő már a te gondod, én nem foglalkozom vele. Ettől a pillanattól kezdve, hogy így *felkiáltott* az Úrhoz – mert nem látta a megoldást maga – nagy *hirtelenséggel* Copeland az Úrhoz tért.

Már nem ő akarta megoldani azt, hanem az Úrnak odaadta. Micsoda különbség, amikor ráébredünk, hogyha magunktól nem megy, mit erőlködünk vele, *oda kell adni* Öneki. Az Ő igazsága jobbjá mindennél hatalmasabb, támogat, és *Ő megoldja*.

Copeland az Úrhoz tért, ami egy hatalmas *megtérés* volt. Utána olyan éhséggel, és irammal indult el Isten királyságába, hogy ma ő az egyik *szellemi óriás* a birodalomban. Az egész világ hallgatja a tanításait, mert egy édesanya nem adta fel, hanem imádkozott. A végén ráébredt, hogy hol a megoldás, hogy kinél van a segítség erre?

Sokszor abba a hibába esünk, hogy amikor imádkoztunk, mindent a legnagyobb igei tudásunk szerint elimádkoztunk, *nem látjuk* az oda vezető utat ahhoz, hogy amit kértünk, az hogyan lesz meg nekünk. Egyszerűen mi magunk nem látjuk a részleteket, hogy Isten azt hogyan fogja kidolgozni. Nem látjuk a mikénteket, s ez nagyon zavarja az embert.

Mindent előre tudni akarunk, szörnyű ez az emberi természet különben. Tudni akarjuk, hogy miként lesz megoldva, de nem ránk tartozik még. Isten annyit vár tőlünk, hogy *hitben járjunk*. Mikor nem látjuk a mikénteket, hogy Uram, hogy lesz ez? Még mindig *nem látom*.

Ekkor van a *hitnek* nagyon jelentős szerepe, hogy *mit kezdesz* a hiteddel? Elkezdted-e kárhoztatni a hitedet, hogy biztos az én hitem nem működik. Ha nekem hitem lenne ebben, akkor ez a dolog már régen cigánykerekezne. Mivel még nem látod, kezdsz elkeseredni, ahelyett, hogy *megegyőztetnénk* magunkat a hitben.

Mert amikor *már látod*, akkor nem kell hozzá hit. Akkor már nagyon dicsekedhetsz a hiteddel, hogy mit cselekedett a hited, mert akkor nem kell erősítened a hitedet, mert akkor már megvan. Amit lát is az ember, miért is hinne abba? – kérdezi a Biblia. Amíg *nem látjuk*, addig kell *erősíteni* a hitünket és nem kárhoztatni.

Ebbe a hibába nagyon sokan beleestek, hogy elkezdték kárhoztatni, *méretezni* a hiteteket, hogy biztos *nincs elég hitem* hozzá, azért nem sikerül. Ha így a hitedet *lezártad*, akkor az nem is fog működni.

Jézus nem azt kérte, hogy dolgozd ki a mikénteket, hogy mi hogyan lesz! Ezt kérte tőled? Nem kérte. Azt kérte, hogy *higgy Benne!* Bízd rá, és higgy benne!

A zsidók kérdezték Jézustól, hogy mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük. Már látták a csodáit. A zsidók elkezdték faggatni, hogy mi is szeretnénk ezeket a csodákat cselekedni. Azt kérdezik, hogy mit csináljunk? Szó szerint kérdezik.

JÁNOS 6,28. 29.

28. Mondának azért néki: Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük?

Tudod, hogy mit válaszol nekik Jézus?

29. Felele Jézus és mond nékik? Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött.

Ennyi volt a válasz. Az „az Isten dolga” ugyanaz a szó – utána néztünk – mint a *cselekedetek*. Sok helyen ez a „dolog” úgy jelenik meg a fordításban, hogy *cselekedetek*. Vagyis azt kérdezték a zsidók, hogy mit csináljunk, hogy az Isten *cselekedeteit* mi is megcselekedhessük?

Jézus azt válaszolja, hogy Isten cselekedetei akkor jönnek elő az életedben, *ha hiszel*. Hit által van ez. A hitedre kell *vigyázni*, hogy azt el ne engedd. Ne kárhoztasd a saját hitedet, amikor még nem látod. Nagyon kulcsfontosságú dolog ez.

Az egész láthatatlan birodalom *együttműködik* veled, amíg *hiszed*. Dolgozik, és rajta van a *megoldáson*, és az jön hozzád. Munkálkodnak rajta az angyalok. Az Úr elkészítette a *tervét*. Meg fogod látni, ha hitben vagy, a maga *idejében* fog jönni. Isten nem késik. Isten nem késik! *Úgy jönnek* elő Isten cselekedetei az életünkben, hogyha *hiszünk*.

Ugye azt kérdezte Jézus a vakoktól, hogy hiszitek-é, hogy én azt meg tudom cselekedni? Ennyit kérdezett tőlük. És amikor azt *mondták*, hogy hiszünk, akkor Jézus *megcselekedte*. Hitedet *nem szabad elengedni*. Jézus azonnal mondta, hogy nem én cselekedtem, hanem az Atya, aki bennem van, Ő cselekedte e dolgokat. De *hitünk által* tudja megcselekedni.

Amikor kétségek támadnak az úton, aggódások, tépelődések, miként lesz ez Uram, félelmek ébrednek bennünk, ezek *nem segítik* elő a hit munkáit.

Ő maga azt mondta, hogy *hit nélkül* lehetetlen *Istennek tetszeni*. Miért van ennyire szüksége Istennek a *hitünkre*? Az által tudja *megcselekedni* ezeket a cselekedeteket, amiket eltervezett az imáinkra. Elkészíti a megoldást.

A szellemi igazságnak a másik oldala hasonlóképpen szól: *félelmek nélkül* pedig lehetetlen az *ördögnek tetszeni*. Ha *nem adsz helyet* a félelmeknek, meg ezeknek a tépelődős gondolatoknak, aggódásoknak, kétségeknek, akkor az ördög *nem tud mit kezdeni* veled.

Habár neki is vannak tervei, elkészíti ő is a terveit, de nem tudja őket végrehajtani, mert, ahogy *Istennek* a hitre van szüksége, hogy elvégezze, az *ördögnek* a félelmeinkre van szüksége, hogy belekapaszkodhasson és megcselekedhesse.

Ez pontosan az ellenkezője. Ki akar tetszeni az ördögnek? Gondolom senki. Ugye? Mégis amikor ezeket az aggodalmakat megtűrjük, a legkisebb formájában is, akkor az ő malmára hajtjuk a vizet.

Nem véletlen, hogy azt mondja az Ige, hogy *teljesedjete be* Istennek egész teljességéig. Tudod, hogy miért? Mert ha úgy beteljesedtél, akkor *nem marad hely* az ördög gondolatainak. Ha *csak az Úr dolgait* gondold, ha csak a hitedre vigyázol, ha csak az Ő gondolatait forгатod. Két dolgon nem lehet egyszerre gondolkodni. Neked egy dolgod van, hogy teljesedj be az Ő teljességével, *ne maradjon hely* ezeknek a kétségeknek.

Az Úr gondolatait kell forгатnunk! Miként megy ez? Azt mondja, hogy az én gondolataim magasabbak a ti gondolataitoknál. Itt az ember egy kicsit elbizonytalanodik, hogyan tudom

azokat gondolni? Igen ám, de a *Krisztus értelmét* megkaptuk. Ha a Krisztus értelme van bennünk, akkor az Ő értelmével képes vagy az Ő gondolatain gondolkodni.

Erre is megkaptad a segítséget. Az Ő gondolatait tudod gondolni, s a *gondolataink erővel* bírnak. Ez nagyon fontos. Hogyha az odavezető utat nem is látod, amiért imádkoztál, de a *végezredményt* el tudod gondolni magadban, hogy az úgy van. Ugye? A gondolataidban el tudod *képzeli*, hogy amit kértél, az megvan. Ez a *képzelőerő munkatársa a hitünknek*.

Rettenetesen fontos, hogy *miken gondolkodunk*. Ha imádkoztál a *gyógyulásodért*, akkor ne a *temetésed* felől gondolkodjál. Ne azt tervezgesd, hogy az hogy lesz, mert az ördög meg fogja hozni a gondolatait ennek is. De *te döntöd el*, hogy min gondolkodsz.

A *hiteddel* és az *imáddal* összhangban lévő gondolatokat szabad csak *megengedni* magunkban. *Lásd* magad gyógyultan! Lásd magad, hogy újra tömegeknek prédikálsz. Tervezd, hogy te imádkozol a tolókokcsisokért, és azok kikelnek a kocsiból. Ha ezeket kezded forgatni a gondolataidban, akkor ezek egyszerűen egy *lendületet* fognak hozni a hitednek.

Az ellenkező gondolatok *lezárják* a hitedet. A drága Úr Jézus Krisztus kívánja, hogy ebben *kiigazítsuk* magunkat. Bebizonyítom neked nagyon egyszerűen, hogy tíz a hatodikon nagyságrenddel *nagyobb hited van*, mint a vérfolyásos asszonynak, aki sikerre jutott.

MÁRK 5,27.

27. Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját.

Tudniillik a vérfolyásos asszony, mikor *Jézus felől hallott*... Hányszor hallhatott Jézusról? A legtöbb ember azt mondaná, hogy egyszer, de lehet, hogy hallott azokban a napokban egyik vagy másik gyógyulttól.

De hogy évekig nem hallotta az Evangéliumot, abban biztos lehetsz. Tehát *akkora hite* biztosan nem volt, mint ahogy *neked kiépült* itt az évek során. Van, aki 23 éve van itt elplántálva köztünk. Hallja Isten felkent Igéjét, hallja az Igét, hallja az Igét és hallja az Igét.

Az *Ige* úgy van beoltva, hogy *megteremje*, amire küldetett. Az Ige terem, ha a *hiteddel együttműködsz*. A vérfolyásos asszony sikerre jutott. Eltervezte magában, amikor hallott Jézus felől – tegyük fel, hogy egyszer –, és azt mondta, hogy ha csak a ruhája szegélyét érintem is, meggyógyulok!

Rögtön elkezdte *tervezni* az odavezető utat. Ha a ruhája szegélyét érintem, meggyógyulok. És odafurakodott a tömegben, mert nem volt neki szabad bemenni a tömegbe, mert a törvény szerint tilos volt. De ez sem érdekelte. *Odafurakodott* Jézushoz, megérintette a ruhája szegélyét.

Jézus anélkül, hogy tudta volna, hogy mi folyik a háta mögött – mert hátulról érintette meg a ruhája szegélyét –, az asszony az *erőt működésre bírta*, és erő áradt ki belőle. Az erő meggyógyította. Nagyon sokat elmond nekünk, hogy hogyan működik a hit. Ha *megérinted* Jézust, *erő árad ki* Belőle. Ha az Igével megérinted...

Jézust a *hittel*, az *Igével* lehet megérinteni. Erő fog kiáradni Őbelőle és az *megoldást hoz* neked. Jézus utána kérdezte, hogy ki érintett meg? Ki volt az, aki ilyen hittel érintett meg? Mert szorongatták, mindenfelől érintették. De egy valaki *hittel érintette* meg.

Micsoda, de micsoda különbség, és ez a *hit benned* van. Ott van benned ez a hit. A *hit*, ami bennünk van, *legyőzte* a világot – így írja a Biblia. Azért, mert Istentől született. Mindaz, ami *Istentől született*, legyőzte a világot.

Vegyük sorra, hogy *mi* született bennünk Istentől. A *hitünk* Istentől született? Igen. Az *Ige* Istentől született? Igen. Az *új teremtes* Istentől született? Ha ezek *hármán összefognak*, húha! Akkor dolgok fognak *történni*! Azt mondja Isten, hogy *ébredj rá* erre, én szerelmesem, hogy mi van tebenned!

A hitünk, ami Istentől született, bizony *legyőzte* a világot. A kérdés nem úgy merül fel, hogy *van-e elegendő* hitem? Ne tegyük fel így a kérdést, mert ez *megalázó* arra nézve, amit Isten nekünk adott. Isten *odaadta* nekünk az Ő saját *hitét*, és a hitének a természetét.

Ez a *hit működik*. Ez egy szikra és megcselekszi, nem kell neki több. Egy szempillantás, és *megcselekszi, ha felébred* benned. Hanem úgy tegyük fel a kérdést...

Engedd meg, hogy erre tereljem a szót, hogy hogyan tegyük fel a kérdést. Hogyan tudod *munkára fogni* azt, ami benned van? Azokat a *kincseket*, amik ott vannak belül, *be kell fogni őket*, munkára kell fogni őket, mert a *hit működik*. Ezeket a hit cselekedeteket cselekednünk kell, vagyis másképpen szólva, *működtetni kell a hitedet*!

Mert ha nem teszed, azt mondja a Biblia, hogy a hit *cselekedetek nélkül holt*. Mit jelent ez? Olyan, mintha nem is lenne ott a hited, úgy fogod élni az életedet. Pedig ott van benned. Mintha nem lenne, olyan lesz az életed, mert *nem tud megnyilvánulni*.

Akkor viszont, ha tudjuk ezt, hogy a hit Isten *Igéje szolgájaként* adatott az életünkbe, akkor ez hogyan működik? Úgy működik, hogyha Isten *Igét hallja*, abban a pillanatban *felkel*. Nem kell neki idő. Van benned *elég hit*! Ahogy hallod az Igét, a hit felkel, kimegy és megcselekszi, s addig nem ülhet asztalhoz.

A Lukács 17-ben olvasod, Jézus hozza ott a példát. Addig nem ülhet asztalhoz, amíg *meg nem cselekszi* azt, amire kiküldted. Be lehet *fogni* a hitünket az élet dolgaiba, hogy *munkálkodjon* nekünk, és Istennek dicsőséget szerezzen.

Ha megengeditek, akkor Ábrahámot hozom itt példaként. Ábrahámról azt írja az Isten, reménytelen volt számára, hogy gyerek szülessen. Elhangzott az ígélet, és utána sem lett meg még az ígért gyermek hosszú ideig [25 évig].

Aztán Isten a nevüket is megváltoztatta, és *sok nép atyjává*, és *sok nép anyjává* nevezte át őket. És mikor Ábrahám *szólt* Sárának, hogy sok nemzetek anyja, gyere ide, akkor valamicskét *változott* a helyzet. Mert azt írja az Ige a Róma 4,20-ban, hogy az Istennek ígéletében sem kételkedett hitetlenséggel.

RÓMA 4,20.

20. Az Istennek ígéletében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek,

A kétkedéseket félrerakta. Biztos, hogy őt is megkísértette. Hogyan lesz ez anyus? Ahhoz, hogy *sok nemzetek* anyja legyünk, ahhoz legalább egy gyermeket nemzeni kellene. Anélkül nem megy. Legalább egyet! És *eldobta* ezeket a *kétségeket*. Azt mondta, hogy Isten *ígéretein állok*! Úgy folytatja, hogy *erős* volt a hitben!

Nézd meg, *mikor erős* a hit. Erős volt a hitben, és mit tett? *Dicsőséget adott* Istennek, amikor *még nem látta*. Na, ez az erős hit! Ha azt mondta volna, hogy hát anyus, nincs hitem, nincs ez a gyerek sehol sem, akkor soha nem született volna meg a gyerek. Soha. De azt mondja, hogy erős volt a hitben.

Tudod-e, *mikor erős* a hited? Amikor *még nem látod*, és ennek ellenére *dicsőséget* tudsz adni Istennek, hogy megvan neked! Akkor erős a hited. Nyugodtan *bátorítsd* ilyenkor a hitedet, hogy hitem, te erős vagy! Mi ezzel az erős hittel most dicsőséget adunk Istennek, hogy amit kértünk, az megvan nekünk. Bár még nem látjuk, de megvan nekünk, és *dicsőséget adunk* Istennek.

AZ ERŐS HIT DICSŐSÉGET AD! – Ez az első *hitcselekedet*, amit javaslok neked, hogy rendszeresen gyakorold, mert közben *felbuzdul* a hited. Ez egy hitet *munkára bíró* cselekedet. Szükség van a *hitet munkára bíró* cselekedetekre. A hit megcselekszi neked, ha munkára bírod. Ne hagyd szunnyadni a hitet, fogd munkára.

Óriási dolgokat fog megcselekedni a hited, mert benned van. Isten nem hazug. Az első nagy hitcselekedet, amit meg tudunk cselekedni, hogy dicsőséget adunk Istennek, amikor még nem látjuk. Teljesen más járás ez, mint a világ. A világ esetleg akkor mondana egy áment, ha már látja. Ugye? Esetleg. De a tízből kilenc vissza sem jön.

De mi keresztények másként járunk. Mi akkor, amikor még nem látjuk, de tudjuk, hogy az Úr munkálja, akkor dicsőséget adunk neki. Na, ez az erős hit. Vagyis, ha valaki kérdezi, hogy mi van veled, még mindig nem gyógyultál meg? Akkor csak mondd azt, hogy én az *erős hitemből dicsőséget adok* Istennek, hogy az *úgy van, ahogy meg van írva!* Az én erős hitem ez, és ez megvan nekem. Akkor nem téged kritizált, hanem Isten hitét bántotta meg. Kérjen érte bocsánatot Istentől.

AZ ÚR TEMPLOMÁBAN DICSŐSÉGET KIÁLTUNK! – A második hitcselekedet, amit megtehetünk:

ZSOLTÁROK 29,9.

9. ... az Ő templomában minden az Ő dicsőségéről beszél.

Ha egy kicsit belenézünk a szavakba, akkor pontosabb megfogalmazást találunk a nemzetközi fordítás szerint.

ZSOLTÁROK 29,9. NIV FORDÍTÁS

9. ... Az Ő templomában mindenképpen ezt kiáltják: Dicsőség!

A próféta *betekintést* kapott, hogy mi zajlik az Ő templomában. Az Ő templomában mindenképpen ezt *kiáltják*: Dicsőség, dicsőség, dicsőség! Ez zajlik az Ő templomában. És mi ennek a templomnak az *élő kövei* vagyunk.

Amikor összegyülekezünk, akkor köteles részünk, hogy Istennek mindazokért dicsőséget adjunk, ahogy Ábrahám tette, amikor még nem látta, de erős volt a hitében. Dicsőséget adott Istennek, mert Isten azt elvégezte. Mi pedig benne járunk a hitünk által.

Dicsőséget adni Istennek, ezt nagyon szűkmarkúan mérik a keresztények. Pedig ezt kell, hogy az Ő templomában folyton-folyvást menjen. Ki fogjuk próbálni majd, ha Lally visszaáll a helyére, felemeljük a kezünket, elkezdünk dicsőséget adni Istennek.

Az Ő templomában mindenképpen ezt kiáltják: dicsőség, dicsőség, dicsőség, dicsőség! Mintha már meglenne, úgy *örvendezel* benne. Ez volt Ábrahám erős hite, ezt olvastuk. Erős volt a hitben, dicsőséget adván Istennek. Meg fogja pörgetni a hitedet. Fel fogja *ébreszteni a hitedet*. Elkezd neked *cselekedni* a hited, ha elkezdesz *dicsőséget* adni Istennek.

Ha az ember a normál gondolkodásmódjában járhatja a gondolatait, akkor azt mondja, hogy ugyan már, most mit strapáljam magam evvel? Mi az, hogy dicsőséget adjak Istennek? Olyan fölösleges cselekedetnek tűnik. Ettől valami jobb lesz? A hitedet felébreszti!

Másik cselekedet, ami felébreszti a hitedet, és munkára bírja a hitedet... Mert a *hitet* meg lehet dolgoztatni. A hit egy *szolga*, úgy adatott. Ki lehet küldeni és megcselekszi. Úgy jöhet vissza, csak akkor ülhet le, ha már *megcselekedte*. Ilyen hitet kaptunk.

AZ ÁLDÁSOK MEGVALLÁSA – A másik ilyen hitcselekedet, amikor *megvallásokat* teszünk. Megvalljuk minden ellentétes körülmény képébe, hogy *úgy van, ahogy meg van írva!* Amikor megvallásokat teszünk, akkor tulajdonképpen, ahogy az *Úr szíve lüktet*, azt tesszük. Mózes könyve írja:

5MÓZES 26,18.

18. Az Úr pedig azt kívánja ma kimondatni veled, hogy az Ő tulajdon népévé leszel, amiképpen szólott néked, és minden Ő parancsolatát megtartom.

Amikor az áldásokra került a sor a szövetségben. Az *Úr szíve* azt kívánja, hogy te *kimondd* azokat az *áldásokat*. Amikor ezt megteszed, akkor kerültél *összhangba* az *Ő akaratával*. Miközben *halljuk* a megvallott Igét, közben a *hitünk rábólint*, és azt mondja, hogy igen, megyek és *megcselekszem*. Hitünknek a *megvallása* alapvetően fontos dolog. Ha nem látjuk, akkor kell ezt gyakorolni. *Ragaszkodj* ahhoz, hogy mi van *megírva*.

IMAKÉRÉS LEÍRÁSA – Még egy hitcselekedetet engedjete meg nekem. Ha ezeket elkezdjük *cselekedni*, *ráébredünk* arra, hogy a bennünk levő *hit* valóban *legyőzte* a világot. *Gyümölcsöket* fog teremni nekünk. Felbuzdulunk, örömmel leszünk teljesek és nem lelógatott fejjel fogunk járni.

Azt írja az Ige, hogy *meg van írva*, sok helyütt hivatkozik rá Isten, hogy *meg van írva*. Ezt te is megteheted. *Leírod* az imakérésedet, leírod azt a három Igét, amin állsz, ami szerint kéred, leírod a dátumot, hogy mikor mondtad el az imát, s akkor ott befogadtad.

Ha úgy érzed, hogy úgy mondtad el az imádat, hogy *nem* fogadtad be, akkor azt az imádat dobd el és imádkozd el *újra*. Azt az imádat *írd le*, amikor tudod, hogy most *befogadtad*. Most megvan neked az. Na, ez az ima *megtermékenyült*, ott van a szellemedben.

Írd le azt a dátumot, írd le, hogy az megvan neked, és tedd a Bibliádba ezt a papírkát. Amikor jön a *kísértés*, csak annyit mondj, hogy itt *meg van írva*, és mutass rá arra a papírkára. Mert az is *meg van írva*, és az megáll. Ez egy erős hitcselekedet. Minden kétség el fog szállni. Mindenki megteheti.

ÚRVACSORA – A következő hitcselekedet: vegyél *úrvacsorát* rendszeresen, ha olyan megpróbáltatásod van, hogy szükséged van erre a megerősítésre. Naponta vehetsz úrvacsorát, sőt minden étkezést ezzel indíthatsz, hogy úrvacsorát veszel.

1KORINTHUS 11,26.

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.

Veszed az Úr Jézus testét, és veszed az Úr Jézus véréát és kijelented... Mert Jézus mondja ezt, hogy ezt cselekedjétek az én emlékemre. Ez egy *hitcselekedet*. Erre buzdít minket, hogy ezt cselekedjük. Mondja ezt az írás, hogy valahányszor eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, míg eljövend.

Vagyis erre a cselekedetre kimondottan *buzdít* minket. És amikor ezt veszed, akkor minden esetben *kihirdeted*, hogy a *kereszthalál nem volt hiábavaló* ebben az esetben, amiben én hitben állok. Azt kihirdetheted minden alkalom alatt, amikor úrvacsorát veszel, igei cselekedet. A hited fel fog buzdulni, ahányszor magadhoz veszed az Úr testét és az Úr véréát.

Kihirdeted, hogy az Úr kereszthalála nem volt hiábavaló ebben az esetben. Elismered, hogy az Úr teste érted *megtöretett*, és a vére *kiontatott*, és magadhoz veszed. Ez egy nagyon *erős hitcselekedet*.

Nem kell megvárni, hogy újra húsvét és karácsony legyen, mert itt csak ritkán veszünk úrvacsorát. Naponta lehet az Úrral ezt a közösséget megcselekedni. Nem vallásosságból, hanem tiszta szívből.

KÉPZELŐERŐ – Még egy hitcselekedetet engedjete meg, hogy mit cselekedj meg, amire nagyon odafigyelj. *Képzeld bele* magadat, hogy az úgy van, ahogy *imádkoztad*. Ne engedj a láthatóknak túl sok helyet. Ha az ember *látja* és szembesül vele, hogy ez még mindig így van, ez az embert *elcsüggeszti*. De ne engedj helyet neki, hanem *képzeld bele* magadat.

Azt mondja az Ige, hogy gondolkodj felőle éjjel és nappal. Hogyan lehet az *Igéről* gondolkodni éjjel és nappal? Úgy, hogy *elképzeled* magad benne, hogy az úgy van neked. Az adósságaid eltörlődtek, az a daganat eltűnt onnan. *Úgy lásd* magad.

Figyelitek, hogy hányszor van ilyen *álmodok*, hogy valamiért imádkoztok és visszajöttök, és mondjátok, hogy *képzeld el*, mit álmodtam. Mondom: mit álmodtál? A két lábam egyforma volt. Mondom: hát nem ezt kérted? Ez meg van neked!

Az Úr akarja *láttatni* veled, hogy ez így van. Akkor *ezen gondolkodj*, ahogy az Úr láttatta veled. Az úgy megvan neked. Ez a *képzelőerő társa a hitnek*. Megerősíti azt. Ne gondolkodj azon, hogy a másiknak nem sikerült. Ne engedd meg, hogy gondolkodjál!

Tudod mi lesz ekkor, amikor ezeket megcselekszed? A hitedben való közösség *hathatós* lesz. Mert a hited olyan *erőre fog ébredni*, hogyha mások jönnek hozzád és elkezdesz imádkozni értük, *hathatós* lesz a hited.

FILEMON 6.

6. Hogy a te hitedben való közösség hathatós legyen a Krisztus ügyében, minden benned lévő jónak megismerése által.

Amikor te mondod azt az imát, a *hitizmaiddal* úgy tudod mozgatni a szellemi birodalmat, hogy fognak *jönni hozzád*, hogy imádkoznál azért és azért, mert a *hited fölébredt*. Felébredt a hited. A másiknak is ott van a hite, csak *szunnyadó* állapotban van a hite. De ha egyszer erre ráérsz, hogy milyen *egyszerűen működik a hit*, onnantól kezdve más életed van.

A drága Úr Jézus még egy dologra figyelmeztet minket: a *szívünket őrizzük* meg. Ugyanis ha *minden élet* onnan indul ki, akkor a *hitünk* is onnan indul ki. Ha a lelkiismereted kárhoztat téged valamiért is, bármilyen ügyben is, akkor a hited nem tud úgy kiáradni, mint ahogy működne. Egy keresztény *két állapotban* lehet az 1János 3,20–21 versek szerint.

1JÁNOS 3,20–21.

20. Ha szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a mi szívünknel, és mindent tud.

21. Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalmunk van az Istenhez;

Melyik állapotot szeretnéd? Ha a *szíved nem vádol*, az egy nagyon jó állapot. Ugyanis van egy *új teremtes* bennünk. A szellemünk, ami Istentől született, és az olyan *tiszta*, mint maga Isten. A *lelkiismeretünk* ennek a szellemnek a hangja.

Amint valahogy valamit nem a *szeretet törvénye* szerint teszel, az elkezd kiabálni. Megállj, nem így kellett volna! S mondja. Az a *lelkiismereted* hangja. Adj hálát Istennek, ha hallod ezt, mert ilyenkor, ha a szívünk így vádol minket, hogy ezt nem így kellett volna, ettől az állapottól meg kell *szabadulni*. Nem Isten kárhoztat. Figyelj rá oda.

Azt írja, hogy Isten mindent tud, a te szíved vádol téged. Isten nagyobb a mi szívünknel, és Ő mindent tud, ezt írja. Nem Isten vádol téged. Valami más van ott. A te szívedben van ez a hang. Meg kell *szabadulni* tőle, hogy a hited *jól tudjon működni*, mert addig minden le van zárva. Az összes szellemi kincs, ami ott bent van, nem tud úgy működni, mint akkor tudna repdesni, ha szabad lennél attól.

Valamit tenni kell. Itt van valami, amit nagyon meg kell *érteni*, hogy a hitünk igazi *jó harcokat* tudjon folytatni, és *győztes* lehessen. Ez a lelkiismeretünk kárhoztat, a szívünk vádol minket, ezt írja a Biblia. Mit kell tennünk? Biblia erre is választ ad.

1KORINTHUS 11,31. 30.

31. Pedig ha mi megítélnénk magunkat, nem ítéltetnénk meg.

Itt van egy cselekedet, amit meg kell tenni, ha kiabál a lelkiismereted, hogy ezt nem így kellett volna tenni. Akkor meg kell állnod. Azt kell mondani, hogy ezen a helyen itt most *megítélem magam*, ez nem a szeretet cselekedete volt. A szeretet nem így tett volna.

Én ezt itt elrontottam. Nem mehetek úgy tovább, mintha nem tettem volna. Mert a lelkiismeretem belül mondja a magáét, s ez nagyon jó. Mert ilyenkor azt kell mondani, hogy ezt a cselekedetet most *megítélem*, mert minden rossznak ítélete kell, hogy legyen.

De ez a *cselekedet*, amit én tettem, ez *fel lett feszítve* a keresztre. Ott *Isten megítélte*. Isten úgy tekint rá, mintha Jézus *Krisztus tette volna*. Ő magára vállalta azt a bűnt és *megfizette* a büntetés árát. Addig *terheli* ez a lelket, amíg ki nem *jelentet*, hogy ez *nem engem terhel*. Abba a pillanatba szabad vagy. Olyan *szabadságba* kerül vissza a szíved, mint előtte voltál.

De magadat meg kell *ítélned*, mert így folytatja. Ez egy szempillantás műve. Érzed, hogy belül valami nem olyan, mint szokott lenni. Olyan kellemetlenül érzed magad belül, és tudod, hogy ezt elvetteted.

Szinte úgy bánt a dolog, és azt mondod, hogy jaj, de jó lenne ettől megszabadulni. Akkor ezt meg kell tenni. Utána azt írja a Biblia, hogyha ezt elmulasztjuk: ezért van tiköztetek sok erőtlen, beteg és alusznak sokan.

30. Ezért van tiköztetek sok erőtlen és beteg, és aludtak el sokan.

Az lesz a vége, hogy a hitedet *lefojtod* a kárhoztatással, és nem tud úgy működni a hited. Nem Isten akarata volt, hogy így végezd. Fel kell *szabadítani* a hitünket. Nagyon oda kell rá figyelni, mert *kincs* van bennünk és működik.

Mindenkinek ugyanúgy működik az életében, mert Isten *odaadta* ezt a *hit mértéket* mindenkinek, és a hit *szeretet által* működik. Kell szakítani erre időt, hogy *vizsgáljuk* meg magunkat, és ha ilyen történik, akkor ki kell magunkat *igazítani*. Ennyi.

Meg kell vallanod magadnak, hogy ezt nem így kellett volna. Hogy Isten kegyelméből ez, amit *tettem*, ott volt a *keresztben*. Abban a pillanatban, ahogy *hivatkozol* erre – ez egy hivatkozás – *szabad* vagy tőle. Most a Szent Szellem szól hozzátok.

Ha tudod, hogy van olyan *gyenge pontod*, ahol rendszeresen beleesel ilyen dologba, hogy elvéted... Általában a hústest cselekedetei ezek. Mindenkinek van valami gyengéje. Például a másik felteszi azt a lemezt, amitől felmész a plafonra. Tudod előre, ha ezt elkezdi, akkor te közbeszólsz. Olyat mondasz, amit nem kéne. Van ilyen velünk?

Ismerjük a saját gyengéinket mindannyian. A legapróbb részletekig ismerjük magunkat. Nálunk csak az Úr ismer jobban minket. De ilyenkor, amikor beleesel egy ilyenbe,

elimádkozhatod, hogy Uram, a következő ilyen kísértésnél már *előre kérem a kegyelmedet*, hogy szabadíts meg engem a gonosztól, ott a kísértés órájában. Ne essek bele újra.

Ezeket az imákat elmondhatod *előre*, és sokkal könnyebb lesz a járás. Ki lesz rendelve a *kegyelem* arra a helyzetre, amikor az ördög szeretne megkaparintani. Kevesebb lesz ilyen, hogy belül egy kárhozzátást érzel. Teljesen szabadon élhetsz, és teljesen az Úr szerelméből élhetsz. Az Úrnak a *kegyelme* erre is kiterjed, hogy a kísértés órájában *megszabadít* a gonosztól, mert ott van az az imádság előre.

Az Úrral gyönyörűséges a járás, és ezt a *hitet*, amit nekünk adott, a jövőben *nagyobb sáfársággal* fogjuk használni. Mert, hogy *Ő odaadta*, ez tagadhatatlan, és hogy *mit kezdünk* vele, ez a mi részünk. Miként élünk vele? Használhatjuk a *magunk* és *mások* életében is.

Mert sűrűn látunk helyzeteket, amikor egy imát elég elmondani a legtöbb esetben. Egy rövid ima nagyon *hatékony* lehet, főleg valaki *más életében*. Mert te nem aggódsz egész nap, úgy ahogy ő aggódik. Te egy rövid imát elmondasz, látsz egy helyzetet, és mondod, hogy Uram, itt imádkozni kell. Egyetlen rövid imával megérintheted az Atya szívét, az ajtót nyit, és az illető élete megváltozik. Nagyon hatékony a keresztény élet. Köszönjük Neki.

Megteszünk egy olyan megvallást, amitől megerősödik a hitünk. Ma nagyító alá vettük a hitet. Istennek *hatékony munkatársaivá* kell lennünk a birodalomba. Itt az idő, hogy a Gyülekezet felöltse a dicsőséget magára. Ez csak hit által megy. Fel kell kelni.

Így szól a megvallásunk. Szeretném veletek együtt tenni, és utána olyan dalra fogunk ráállni, ahol Istennek a dicsőségét fogjuk harsogni az Ő templomából. Mindannyian felemelt kézzel, és nem unottan, hanem úgy, ahogy Ábrahám tette. Erős volt a hitben!

Vedd elő azt, amin a hited dolgozik. Vedd elő, és emeld fel a kezed, és adj *dicsőséget* Istennek, hogy azt te *látod*, hogy az megvan. A hited elkezd *munkálni* rajta. Gyönyörűséges dolgok születnek. Elcsodálkozik a világ, meglátod. Mi vagyunk a *tanúbizonyosságai* az Úr jóságának. Tehát így szól a hitünk megvallása:

A hitem Istentől született, és legyőzte a világot! A hitem növekszik, mert táplálom az Igével. A hitem megcselekszi Isten Igéjét az életemben, mert munkára bírom azt. Isten gyönyörködik a hitemben, mely egyre csillogóbb és dicsőségesebb. A hitem dicsőséget szerez Istennek itt a földön. Az én hitemben való közösség igen hathatós a Krisztus ügyében, minden bennem lévő jónak megismerése által. Ámen.

Óriási kihívás ez, hogy hitben járjunk, és meg tudjuk cselekedni. Kérem szépen a dalt, és azt fogjuk tenni, hogy a kezeinket felemeljük, és Istenre tekintünk, és azt, ami rég nem mozdul az életünkben, *emeljük fel* most a trón felé.

De úgy tegyük, hogy közben bőséges dicsőséget adunk Istennek, hogy az *megoldást nyert* a trón előtt. Hogy megvan nekünk, hogy úgy tekintünk rá, mint Ábrahám, erős hittel. És erős hittel dicsőséget fogunk adni Istennek. Így fogunk most a trón elé járulni. Meg fogjuk látni, hogy a Szellem hogyan örvendezik felettünk.

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.